

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 13 mars 2014 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona – Spanien) – Antonio Márquez Samohano mot Universitat Pompeu Fabra

(Mål C-190/13) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Universitet — Biträdande lektorer — På varandra följande visstidsanställningsavtal — Klausul 5.1 — Åtgärder för att förhindra missbruk vid tillämpningen av på varandra följande visstidsanställningsavtal — Begreppet ”objektiva grunder” som kan motivera sådana avtal — Klausul 3 — Begreppet tillsvidareanställning — Sanktioner — Rätt till ersättning — Skillnad i behandling mellan tillsvidareanställda arbetstagare)

(2014/C 135/18)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Antonio Márquez Samohano

Svarande: Universitat Pompeu Fabra

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Juzgado de lo Social n. 3 de Barcelona – Tolkning av klausulerna 3 och 5 i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EUT L 175, s. 43) – Anställningsavtal som ingåtts med en offentlig arbetsgivare – Universitetslektorer – Avsaknad av åtgärder för att undvika missbruk av på varandra följande tidsbestämda anställningsavtal

Domslut

Klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete, vilket ingicks den 18 mars 1999 och återfinns som bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationella bestämmelser, såsom de som är aktuella i det nationella målet, vilka tillåter att universiteten kan förnya på varandra följande visstidsanställningsavtal vilka ingåtts med biträdande lektorer, utan någon som helst begränsning vad gäller längsta tillåtna sammanlagda giltighetstid eller hur många gånger dessa avtal kan förnyas, under förutsättning att sådana avtal är motiverade av en objektiv grund i den mening som avses i punkt 1 a i denna klausul, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera. Det ankommer emellertid även på den hänskjutande domstolen att företa konkreta kontroller av att den aktuella förnyelsen av flera på varandra följande visstidsanställningsavtal verkligen syftade till att tillgodose tillfälliga behov och att bestämmelser såsom de som är aktuella i det nationella målet i praktiken inte har tillämpats för att tillgodose universitetens permanenta och varaktiga behov av undervisande personal.

⁽¹⁾ EUT C 189, 29.6.2013.